

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Banyoles, el paradís | (El meu nebot escriu:) O n'hauríem de dir presumpte paradís? Segons l'estudi *Quality of life ranking of Spanish municipalidad*, dut a terme pels estudiosos Eduardo González, Ana Cárcavo i Juan Ventura, de la Universitat d'Oviedo, Banyoles és el municipi català on millor es viu, i el setè millor de tot Espanya. Per elaborar la llista s'han considerat aspectes com el consum, els serveis socials, l'habitatge, el transport, el medi ambient, el mercat de treball, la salut, la cultura, l'oci, l'educació i la seguretat. Podem estar-ne cofois. El cert és que les dades amb les quals han treballat els investigadors són de 2001, les més recents que tenen. Però deu anys, a diferència del tango, sí és molt, i no tan sols per la crisi que ens tenalla o pel nombre variable d'immigrants que arriben i se'n van (dades més recents mostren que Banyoles és la població de Catalunya amb un percentatge més alt d'immigració en edat d'ensenyament obligatori), sinó per algunes variants que ara se m'acuden (i procuraré no ser demagog): fa anys que no hi ha cap cinema, que l'habitatge no és barat, que no hi ha hospital comarcal (la Salus és priva-

da —o concertada—), que no hi ha sortides reglades a l'alumnat amb serioses dificultats d'integració o que acaba l'ESO sense títol (els anomenats PQPI o les UCE); fa mesos que el CAP tanca de nits i caps de setmana (d'abans de les retallades del Govern català). Des que es varen prendre les dades, s'han comès dos assassinats. Una pregunta final: hi ha alguna estadística de casos de càncer per població? Seria interessant veure com afecten el resultat estadístic final. En fi, apuntem-nos al cofoisme i deixem lliscar la nostra indignació cap als terrenys paradisiacs que ens regalen les estadístiques amb dades allunyades en el temps —i en el desig—.

Art, paisatge i intervenció | Allunyat del to apocalíptic del meu nebot, seria bo recordar que hi ha gestos que sí fan que Banyoles pugui ser una ciutat on es viu bé o, almenys, on es reflexiona sobre la incidència de l'ésser humà en el territori i com el territori afecta en la vida i —deixem-ho dir— l'esperit dels que hi viuen (aquest aspecte es va tenir en compte en l'estadística de què ha parlat el meu nebot?), considerant, com diu Ricard Planas Camps, que «el paisatge és un excel·lent indicador per valorar el nivell de cultura, de civilitat i d'urbanitat d'un territori, a qualsevol escala. I encara més: és un indicador idoni per captar l'estima de la societat pel seu territori i el nivell d'identificació que hi manté». La jornada «Escul-

tures transitable» va servir per mostrar a la Llotja del Tint la intervenció de Martirià Figueras i Lluís Vilà al Crosat d'Olot; mentre que a la taula rodona «Art, paisatge i intervenció» es van reconsiderar aquells espais on art, paisatge —urbà i natural— i arquitectura es fusionen, interdisciplinàriament. Ho va organitzar El Puntal - laboratori de les arts, Lluís Vilà Showroom, Aspecte Paisatge i Bonart Cultural, amb el suport de l'Ajuntament de Banyoles i l'Observatori del Paisatge de Catalunya. Aquesta jornada podria ser l'embrió d'un projecte de futur de més llarga durada.

LA SELVA

joan domènech

Demografia | Segons les darreres dades facilitades per l'Institut Nacional de Estadística de l'Estat —cal constatar que les donen amb un any de retard— a la comarca de la Selva hi ha hagut un augment de població de 1.258 habitants (és a dir, el dia 1 de gener de 2010 hi havia 169.524 habitants, i el primer de gener de 2011 eren 170.782) i l'augment ha estat general excepte en les poblacions d'Amer (té un descens de 29 persones), de Blanes (ha perdut 176 habitants), de Massanes (perd 26 habitants), Sant Feliu de Buixalleu (en perd

>> L'estany de Banyoles.

JUDIT PUJADÓ

>> Diptic de la jornada «Escultures transitable».

>> A la Selva hi ha hagut un augment de població de 1.258 habitants.

25), Sant Hilari Sacalm (en baixa cinc), Sant Julià-Bonmatí (el descens és de 20), Susqueda (en perd tres) i Tossa (en baixa 59). En conjunt, aquestes poblacions han experimentat una pèrdua de 343 habitants. Totes són de l'interior, i les excepcions sorprenents són Tossa i Blanes. En canvi, Lloret, la seva veïna, ha augmentat ella sola en 488 habitants. Per tant supera Blanes, que li anava al davant, se situa en tercer lloc a les comarques de Girona darrere de la capital i de Figueres) i compensa la baixada blanesca i tossenca. La Selva Marítima queda amb una població de 86.033 habitants (el 2010 n'hi havia 85.780). Per tant, en aquest cas, l'augment del sector costaner ha estat de 253 habitants. Veurem, al llarg de l'any, si s'ha mantingut la mateixa tendència.

Lloret: la nova biblioteca... | L'augment demogràfic de Lloret del qual acabem de parlar va paral·lel a l'augment de necessitats dintre de les quals el Consistori ha volgut que les culturals ocupin el lloc que es mereixen. Amb inauguracions oficials i oficioses, l'Ajuntament de Lloret ha posat en marxa la nova biblioteca, a la plaça Pere Torrent, que inclou, també, una sala de conferències i una per a exposicions i, al costat mateix, instal·lacions espaioses d'esbarjo per a la gent gran (llar de jubilats, dependències de Benestar i Família i escola d'adults). L'edifici és espectacular quant al disseny, tot i que

hom endevina molt d'espai perdut i mancances o equivocacions pel que fa a algun acabament concret. Malgrat això, es tracta d'un bon equipament que ja va donant els seus fruits i que ha costat 12 milions d'euros. Pel que fa a la biblioteca pròpiament dita, l'Ajuntament n'ha finançat 2.006.019,97 €, la Diputació 1.291.310,78 i la Generalitat 734.531,69. Ja hi ha molta activitat i s'espera que el moviment encara es vagi intensificant.

...i el nou teatre | Unes 400 persones caben en el nou teatre, alçat dins del parc de Can Saragossa, que disposa d'un escenari gran amb totes les modernitats i amb la sala parcialment dotada d'una grada retràctil que permet altres possibilitats. Globalment es tracta d'un edifici ampli, amb dues sales d'assaig complementàries, i un espai exterior d'uns 1.200 metres quadrats que possibilitarà també actuacions a l'aire lliure quan el temps ho permeti. Els espais per a serveis també són amplis i ben muntats. Ja s'hi han fet actuacions teatrals i concerts, amb corals i orquestres, i l'acústica és bona. Les façanes abunden en vidre: tant, que Carles Coll, el director de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, que sempre està a punt per fer alguna broma enmig de les seves actuacions, va dir que els qui ho haguessin de netejar més d'una vegada tindrien ganes de penjar l'arquitecte. Aquest equipament ha costat, en conjunt, uns vuit milions d'euros.

LA CERDANYA

erola simon

Muntanyes pelades, calaixos eixuts |

Tots aquells que es dediquen al turisme saben prou bé que el factor meteorològic és essencial per a l'èxit de la temporada. A Cerdanya, moltíssima gent viu, a l'hivern, del món de la neu, si no directament treballant a les pistes, de manera secundària a l'hostaleria o al comerç. En un any com aquest en què l'escenari econòmic és tan delicat, una bona temporada d'esquí hagués amorosit la situació. Pel carer, el comentari entre coneguts que se saluden glosa indefectiblement la manca de neu. Els més grans recorden que abans —quan tots els abans eren millors— feia tals nevades que els carrers quedaven impracticables durant tot l'hivern. Més enllà de la memòria caldrà revisar les dades, caldrà veure la tendència real d'aquestes precipitacions gelades que donen vida a la comarca, caldrà valorar si l'escalfament global ens està fent la guitza i si el que es pot esperar és que cada vegada nevi menys. Tot plegat és essencial per enfocar correctament el futur i adaptar-se als nous temps, també meteorològics. De moment, per al 2022 el país es postula per fer d'amfitrió d'uns Jocs Olímpics d'hivern. Si l'hivern del 2022 és com el d'enguany, ai.

>> **Biblioteca de Lloret de Mar.**

JOAN DOMÈNECH

>> **Teatre de Lloret de Mar.**

JOAN DOMÈNECH

>> **La pista de Coma Oriola, a Masella.**

ACN - EDUARD PALOMARES